

Krajský soud v Českých Budějovicích
Zátkovo nábřeží 2
370 84 České Budějovice

V [REDACTED]

dne 01. 09. 2023

datovou zprávou

Žadatel: [REDACTED], nar. [REDACTED], trvalým pobytem [REDACTED]

Žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

přílohy: prosto příloh

Vážení,

jsem studentem [REDACTED]. ročníku [REDACTED], od [REDACTED] studuji [REDACTED]. ročník. V posledním [REDACTED]. ročníku je jednou z mých studijních povinností potřebných k absolvování studia napsání diplomové práce. Jedním z tematických okruhů, o které mám zájem a případně bych o něm rád napsal diplomovou práci je ochrana dlužníků při poskytování úvěru.

V rámci shromažďování podkladů k tomuto výše uvedenému tématu jsem narazil na zajímavý **nález Ústavního soudu sp. zn. III. 4129/18, ze dne 26. 02. 2019**, ve kterém Ústavní soud konstatoval, že povinnost zjišťovat, zda věřitel prověřil úvěruschopnost dlužníka-spotřebitele je nutná i v exekučním řízení. *Podle Ústavního soudu lze na základě výše uvedeného učinit dílčí závěr, že poskytovatel úvěru, kdy dlužník je v postavení spotřebitele, má jednoznačnou povinnost prověřit spotřebitelovu schopnost plánovaný úvěr splatit. Uložením a řádným splněním této povinnosti přitom není chráněn – jak plyne z výše uvedené judikatury – jen samotný dlužník (spotřebitel) a věřitel jako poskytovatel úvěru, ale také v širším pojetí sama společnost jako taková. Oklikou se tak v rámci těchto úvah dostává znovu do popředí myšlenka formulovaná nálezem sp. zn. I. ÚS 199/11; totiž **proč by měla státní moc poskytovat ochranu právům v podobě vykonávacího řízení subjektu, který nejenže neprověřil finanční možnosti toho, komu půjčil své peníze, ale také toho, kdo úvěr neposkytl s odůvodněnou důvěrou v to, že bude řádně splacen, nýbrž spíše s cílem dosažení (většího) zisku realizací mnohdy násobného zajištění původního dluhu, k němuž žadatel úvěrů – dlužník, ať už z nevědomosti, z bezvýhodnosti aktuální životní situace nebo i z vlastní nezodpovědnosti a lhostejnosti přistoupil.***

Dále Ústavní soud ve svém nálezu uvádí, že *obecné soudy by měly poskytovatele úvěrů vést **(i třeba cestou případného zastavení exekuce k návrhu povinného)** k přesvědčivému zkoumání toho zda (budoucí) dlužník nebude mít zjevný problém svůj úvěr splatit.*

Právě výše uvedená „sankce“ v podobě zastavení exekuce k návrhu povinného v exekučním řízení z důvodu, že poskytovatel úvěru nezjistil schopnost případného dlužníka úvěr splácet mne velmi zaujala. Především mě zajímá, jak soudy nyní v praxi aplikují tento požadavek

Ústavního soudu, konkrétně rozhodnutí, kdy soud zastaví exekuci pro neprověření úvěruschopnosti dlužníka poskytovatelem úvěru.

S ohledem na shora uvedené zdvořile žádám zdejší soud o poskytnutí alespoň jednoho anonymizovaného soudního rozhodnutí, ve kterém zdejší soud zastavil exekuci ve smyslu § 268 občanského soudního řádu z důvodu porušení povinnosti poskytovatele úvěru prověřit schopnost splácet úvěr dlužníkem, s odkazem na nález Ústavního soudu sp. zn. III. 4129/18, ze dne 26. 02. 2019.

Poskytnutí tohoto anonymizovaného soudního rozhodnutí se sdělením spisové značky si pak dovoluji požadovat jakožto informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, přičemž si dovoluji požádat o její zaslání do mé datové schránky, ze které jsem tuto žádost odeslal.

Děkuji, s úctou

████████████████████